

EXPUNERE DE MOTIVE

Necesitatea modificării și completării Legii nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, este o condiție necesară pentru îmbunătățirea procesului de stimulare a ocupării forței de muncă, în scopul promovării capacității de a obține și de a păstra un loc de muncă ca și condiție hotărâtoare în ocuparea în totalitate a forței de muncă.

Îmbunătățirea Legii nr.76/2002 este impusă și de numărul total de șomeri existenți în România, la sfârșitul lunii august a acestui an (ultima luna pentru care există date referitoare la rata șomajului), înregistrându-se un număr de 498.988 de șomeri, cu o creștere de 0,1 puncte procentuale a ratei șomajului față de luna precedentă.

Printre modificările aduse Legii nr.76/2002, de actuala propunere legislativă, se află modificarea adusă prevederilor literei h) a alineatului (1) al articolului 17 și la care s-au avut în vedere acele personae cărora le încetează indemnizația pentru creșterea copilului, până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, iar reîncadrarea în muncă pentru postul ocupat anterior nu mai este posibilă din anumite motive.

Aceasta categorie de persoane trebuie să aibă posibilitatea de a beneficia de indemnizație de șomaj, având în vedere situația în care se află.

Conform legii în vigoare beneficiază de indemnizația pentru creșterea copilului, (cu excepția celor cărora le încetează contractul individual de muncă în perioada de suspendare ca urmare a lichidării, falimentului, reorganizării judiciare, administrării speciale), doar persoanele care pot cumula perioada realizată înainte de suspendare cu cea de după suspendare, de aceea se impune modificarea acestor prevederi.

Litera a) a alineatului (1) al articolului 34 se impune a fi modificată, astfel încât drepturile legale să li se aplice și acelor persoane beneficiare de indemnizație de șomaj care se încadrează în

muncă pe durată nedeterminată (conform ofertei), iar după aproximativ 2, 3 luni revin în șomaj, urmând a se întocmi un nou dosar de șomaj, deoarece plata indemnizației de șomaj anterioară i-a încetat ca urmare a faptului că persoana în cauză s-a încadrat în muncă pe o perioadă mai mare de 12 luni.

La alineatul (2) al articolului 39 se stabilesc, prin această propunere legislativă, procentele din media salariului brut realizat în ultimele 12 luni, procente care sunt stabilite în funcție de anumite stagii de cotizare și care se adaugă la cunatumul indemnizației de șomaj. Conform Hotărârii Parlamentului nr.24/2004 pentru acordarea încrederii Guvernului, la Capitolul II. "Ocuparea forței de muncă și șomaj – Secțiunea Măsuri pasive", se are în vedere modificarea cuantumului indemnizației de șomaj, în funcție de stagiul de cotizare și contribuția la bugetul asigurărilor sociale pentru șomaj.

Modificarea literei a) a articolului 44 este impusă de necesitatea coroborării și cu Legea nr.53/2003 – Codul Muncii, deoarece persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj se încadrează pe durată nedeterminată conform ofertei, la o distanță mai mare de 50 de km, beneficiază de prima încadrare prevăzută de articolul 74 din Legea nr.76/2002. După o perioadă mult mai mică de 12 luni, angajatorii le încetează contractele individuale de muncă iar aceste persoane se întorc în șomaj, aceste situații fiind determinate de posibilitatea desfacerii contractului de muncă de către angajator, pe baza unui articol neimputabil angajatului.

Coroborarea cu Legea nr.53/2003 se face și în cazul modificării literei c) a alineatului (1) al articolului 45.

La articolul 66 se introduce un alineat nou care completează prevederile referitoare la gratuitatea serviciilor de formare profesională.

Specularea prevederilor articolului 75 din Legea nr.76/2002 de către persoane care își schimbă frecvent domiciliul pentru a încasa indemnizația de instalare, egală cu nivelul a 7 salarii minime brute pe țară, trebuie stopată.

De aceea, se impune introducerea unui alineat nou, prin care persoanele care își schimbă domiciliul la prima adresă în termen de 3 ani, nu mai primesc indemnizația de instalare.

Articolul 81 este modificat în sensul că măsurile de stimulare prevăzute la articolul 80, nu se acordă în perioada în care raporturile de muncă sunt suspendate, prelungindu-se cu perioada de suspendare.

Modificarea alineatului (4) al articolului 83 este necesară pentru a-i proteja pe absolvenții care stau, la primul angajator, 2 luni, după care contractul de muncă le încetează iar ei nu mai pot beneficia de subvenție deoarece în reglementarea actuală aceștia nu mai au calitatea de absolvenți.

Articolul 81 este modificat astfel încât măsurile de stimulare prevăzute la articolele 80 și 85 să nu fie acordate pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate, prelungindu-se cu perioada de suspendare.

La propunerea de modificare a articolului 89 s-au avut în vedere cuantumul penalităților care sunt exagerat de mari, motiv pentru care și recuperarea acestora este deosebit de dificilă. Sancțiunea fiind atât de mare limitează idea de atractivitate a creditelor acordate de AJOFM.

În Legea nr.76/2002, nu este prevăzută, la articolul 116, posibilitatea sancționării contravenției de la litera c) a articolului 113, motiv pentru care se impune modificarea alineatului 2) al articolului 116, în consecință.

Din aceste motive a fost promovată prezenta inițiativă legislativă pe care o supun Parlamentului spre adoptare.

INIȚIATOR,

Deputat PD:

IOAN OLTEAN

